

«Βιωματική γνωριμία με το παρελθόν: Φθινοπωρινός εκδρομικός περίπατος στο Ρούσειο, σχολείο- μουσείο», που διοργανώθηκε για τα παιδιά της Δ΄ τάξης του Α΄ Δημοτικού Σχολείου Τσερίου

Η βιωματική μάθηση αποτελεί θεμελιώδη αρχή της σύγχρονης παιδαγωγικής πράξης, καθώς επιτρέπει στους μαθητές να συνδέσουν τη γνώση με την εμπειρία και το συναίσθημα. Με αφορμή το μάθημα των Ελληνικών στη Δ΄ τάξη και τη θεματική ενότητα για τα παλαιά σχολεία, οργανώθηκε μια ιδιαίτερη ημερίδα για τα παιδιά της Δ΄ τάξης του Δημοτικού Σχολείου Τσερίου Α΄. Ένας φθινοπωρινός εκδρομικός περίπατος στο Ρούσειο, το Παλαιό Σχολείο στην κοινότητα Τσερίου στη Λευκωσία, με στόχο να γνωρίσουν οι μαθητές τον τρόπο ζωής και μάθησης των παιδιών προηγούμενων δεκαετιών (1950–1970) και να βιώσουν πτυχές της σχολικής πραγματικότητας εκείνης της εποχής.

Στην εκπαιδευτική δράση συμμετείχαν 52 μαθητές της Δ΄ τάξης με τις δασκάλες τους. Τα παιδιά περπάτησαν από το σχολείο τους, το Α΄ Δημοτικό Σχολείο Τσερίου, προς το αναπαλαιωμένο κτίριο Ρούσειο (1932), το οποίο κτίστηκε με δωρεά από τον Κωνσταντίνο Ρούσο και γι αυτό ονομάστηκε έτσι. Το σχολείο αυτό λειτούργησε αρχικά ως αρρεναγωγείο και μετά ως μικτό σχολείο του χωριού. Τώρα αποτελεί Μουσείο/Αίθουσα διδασκαλίας διαμορφωμένη όπως ακριβώς ήταν παλιά το σχολείο και προσφέρει ευκαιρίες βιωματικής μάθησης στους μαθητές της κοινότητας και όχι μόνο.

Το πρόγραμμα της ημερίδας άρχισε με παρουσίαση της σχολικής ζωής εκείνης της εποχής από την κ. Χρυστάλλα Χόπλάρου, εκπαιδευτικό, γιαγιά μαθητών/τριών του σχολείου μας αλλά και πρώην μαθήτριά του παλαιού σχολείου. Η κ. Χόπλάρου αφηγήθηκε στιγμές από τη δική της μαθητική ζωή, απαντώντας με προθυμία στις απορίες των παιδιών. Μέσα από τη ζωντανή της μαρτυρία και την παιδαγωγική της προσέγγιση, οι μαθητές ταξίδεψαν πίσω

στον χρόνο, τότε που τα σχολεία λειτουργούσαν χωρίς σύγχρονα μέσα, αλλά με πειθαρχία, συλλογικότητα και σεβασμό στη μάθηση.

Στη συνέχεια, τα παιδιά χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες και ακολούθησαν διαφορετικές βιωματικές δραστηριότητες με τις δασκάλες τους:

- Έκαναν **μάθημα γλώσσας** μέσα από ένα κείμενο από το παλιό **αναγνωστικό της Δ΄ τάξης**,

- Έπαιξαν **παραδοσιακά παιχνίδια** της αυλής, όπως κουτσό, σχοινάκι, 'μαντήλι', βιώνοντας τη χαρά της ομαδικότητας χωρίς τεχνολογικά μέσα.

- Ζωγράρισαν το **τοπίο που αγκαλιάζει το Ρούσειο Παλαιό Σχολείο**, το οποίο δεσπόζει στον λόφο και προσφέρει πανοραμική θέα της περιοχής του Τσερίου.

- Ακόμη και το **κολατσιό** της ημέρας επιλέχθηκε συμβολικά: ένα απλό κουλούρι ψωμί, όπως συνήθιζαν να τρώνε τα παιδιά εκείνων των χρόνων — μια μικρή, αλλά ουσιαστική υπενθύμιση της λιτότητας και της απλότητας του τότε σχολικού βίου.

Η ημερίδα αποτέλεσε μια άσκηση **διαγενεακής μάθησης** και **ενσυναίσθησης**. Τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να προσεγγίσουν την τοπική εκπαιδευτική ιστορία όχι μέσα από βιβλία, αλλά μέσα από τόπους, ανθρώπους και αντικείμενα. Η σύνδεση του γνωστικού αντικείμενου (Γλώσσα) με βιωματικές εμπειρίες ανέδειξε τη σημασία της **ολιστικής μάθησης**, όπου η γνώση συναντά τη συγκίνηση, την αισθητική και την πολιτισμική ταυτότητα.

Μέσα από τη δράση, οι μαθητές κατανόησαν πώς εξελίχθηκε το σχολείο στην Κύπρο μέσα στις δεκαετίες, πώς άλλαξαν οι συνθήκες μάθησης και διδασκαλίας, αλλά και ποιες αξίες — όπως ο σεβασμός, η συνεργασία και η επιμονή — παραμένουν διαχρονικές.

Η επίσκεψη στο Ρούσειο Παλαιό Σχολείο στο Τσέρι δεν ήταν απλώς ένας περίπατος, αλλά ένα ταξίδι στη συλλογική μνήμη και στην ψυχή της εκπαίδευσης. Οι μαθητές της Δ' τάξης έφυγαν με εικόνες, συναισθήματα και ιστορίες που τους βοηθούν να εκτιμήσουν περισσότερο το σχολείο του σήμερα, αλλά και να εκτιμήσουν αξίες του χθες που εγκαταλείφθηκαν και να αντιληφθούν ότι η παιδεία είναι ένας ζωντανός οργανισμός που συνδέει το παρελθόν με το μέλλον.

«Αυτή η μέρα ήταν ξεχωριστή, γιατί γνωρίσαμε πως ήταν τον καιρό της γιαγιάς και του παππού. Ξαφνιάστηκα που η τάξη ήταν μικρή και τα θρανία χωρούσαν 4-5 παιδιά μαζί...μου άρεσε και το κουλούρι που μας κέρασαν για να δούμε πως ήταν εκείνο τον καιρό... Θα ήθελα να ξαναεπισκεφθώ το Ρούσειο. Ήταν πολύ ωραία!»

Κωνσταντίνος, Δ1

Αφιέρωση

Η δράση αυτή είναι αφιερωμένη στη συνάδελφο **Μαρία Γρουτίδου** που έχει αφυπηρετήσει, αλλά που υπήρξε **εμπνεύστρια και πρωτοπόρος τέτοιων βιωματικών προσεγγίσεων** στα Παλαιά Σχολεία στο Τσέρι το Ρούσειο και το Ελένιο. Μέσα από το έργο και την αγάπη της για το χωριό της, το σχολείο και τα παιδιά, μας έδειξε τον δρόμο για δράσεις που ενώνουν γενιές εκπαιδευτικών και μαθητών, αποδεικνύοντας ότι η παιδεία συνεχίζει να ανθίζει όταν καλλιεργείται με μεράκι και σεβασμό.

της Δρ. Ευτυχίας Παρλά

Διευθύντριας Δημοτικού Σχολείου Τσερίου Α'